

РЕШЕНИЕ

№ 3848

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева

Адриан Янев

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **3649** по описа за **2021** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на „Инспекция по труда“ срещу решение /без номер/ от 09.02.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15797/2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 112 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 22 – 006999/02.11.2020 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда” - С..

С посоченото НП на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 5000 лева на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ, за нарушение на чл. 62, ал. 1, във връзка с чл. 1, ал. 2 от КТ.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно и незаконосъобразно. Според касатора в мотивите на своето решение, СРС неправилно и необосновано е приел, че административнонаказващият орган е трябвало да положи повече усилия, за да установи дали е подписан трудов договор, като представи на работника декларация, в която да посочи тези факти и да изиска копие от договора, в случай че работника е запазил своя екземпляр. Излага подробно съображения за доказаност на нарушението, както и че в съставения АУАН и в издаденото НП не са допуснати нарушения на процесуалните правила и материалния закон. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който да потвърди наказателното

постановление с така определения размер на административното наказание.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от служител с юридическо образование. Моли решението на СРС да бъде отменено, а оспореното НП потвърдено, по изложените съображения в касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба не се явява. От пълномощника на ответника е постъпило становище на 14.05.2021 г., с което оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски, съобразно приложен списък..

Представителят на СГП счита жалбата по същество за неоснователна

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че: през месец август 2020 г. служители на ИТ С. са посетили с цел извършването на проверка производствена база, офиси и бюфет, находящи се на [улица], летище С., стопанисван от [фирма]. При проверката били изискани книжа, които да удостоверят сключените трудови договори с работниците, изплащането на възнагражденията и др.

След преглед на представените доказателства било установено, че работодателят е подал уведомление по чл. 62, ал. 4 от КТ до НАП, с което е регистрирал трудов договор, сключен между него и лицето М. М.. Датата на уведомлението била 27.02.2020 г., подадено в 15:54 часа. Регистрираният договор бил посочен като безсрочен по чл. 67, ал. 1, т. 1 КТ. По – време на проверката не е бил представен горепосоеният трудов договор, тъй като не е бил наличен в деловодството на търговеца.

Нарушението е извършено на 27.02.2020 г. и е констатирано на 28.08.2020 г. в Д “ИТ” – С..

За констатираното нарушение е съставен акт за установяване на административно нарушения /АУАН/ № 22 - 006999/31.08.2020 г. за неизпълнение на законово задължение по чл. 62, ал. 1 от КТ, връчен на упълномощено лице на касатора, който го е подписал без възражение.

В законоустановеният тридневен срок не са депозиран писмени възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган не е установил правилно фактическите обстоятелства в конкретния случай, не е приложил правилно закона, поради което го е отменил НП като незаконосъобразно.

Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на служител на касатора – старши

инспектор М. на 02.03.2021 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 15.03.2021 г. /вх. № 21016644/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Съставът на касационната инстанция, разгледал спора, споделя мотивите на СРС, че административнонаказващият орган не е установил правилно фактическата обстановка, както и че не е положил достатъчно усилия за да установи дали е бил подписан трудов договор между [фирма] и М. М.. Невъзможността за представяне на такъв договор, от страна на работодателя, не означава непременно липсата на такъв. Няма логика лицето да е подало уведомление до ТД на НАП за сключения трудов договор и респективно за неговото прекратяване и в същото време да не е сключил такъв. Без съмнение органите, съблюдаващи спазването на трудовото законодателство са могли да издирят работника и да изискат, копие от екземпляра, който му е бил връчен или най-малкото да получат потвърждение от него в тази насока.

Във връзка с гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 09.02.2021 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 15797/2020 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 112 състав.

ОСЪЖДА Дирекция „Инспекция по труда”, [населено място] да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, сумата от 580 (петстотин и осемдесет) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство по административно дело № 3649 по описа за 2021 г. на Административен съд София - град.

Решението е окончателно.